

Metodické pokyny:

1. Na schůzkách s dětmi diskutujeme o někdy nelehkém údělu dětí v cizích zemích, seznamujeme se (přiměřeně věku) s životem vzdálených kamarádů.
2. Upozorňujeme děti na to, že i mezi námi žijí děti odlišných kultur (přistěhovalci, utečenci, národnostní menšiny Vietnamců, Číňanů apod.) lidé odlišné barvy kůže (např. Romové) či lidé jinak se odlišující od většiny (lidé postižení, nemocní). Jsou stejně jako my Božími dětmi a mají plné právo být našimi přáteli a kamarády. Bereme je tak?
3. Dokážu kamarádit se spolužákem, kterému se druzí vyhýbají, posmívají, ubližují? Dokážu přivzvat takového spolužáka mezi své kamarády při hře? Dovedu odolat pokušení přidat se na stranu většiny?
4. Co mohu udělat pro bližní, kteří jsou nebo se cítí osamělí?
5. K přátelství patří vlastnost dělení se. Děti si tuto dovednost mohou nacvičit půjčováním hraček nebo půjčováním jediné větší hračky (např. plyšové zvířátko) během celého roku.
6. Za kamarády je potřeba Bohu děkovat a za ně prosit. Minulou aktivitu je možno spojit s modlitbou za kamarády. Kdo má doma zmíněné půjčené plyšové zvířátko, modlí se týden (s rodiči) za kamarády.
7. Komu se podaří dobrý skutek směřující k neoblíbeným spolužákům, zaslouží plným právem přidat cihličku na stavbu mostu, který budujeme v našich vztazích.

Symbol budování mostů mezi lidmi:

Celoroční program Papežského misijního díla dětí k misijní výchově dětí má za úkol pomoci Modlitby, Obětím darem, Službou konkrétnímu člověku a Tvořivostí stavět „mosty“, které spojují všechny lidi světa, resp. protože jde o dílo dětí, především „mosty“ ve vztazích k jiným dětem. Je třeba podporovat v dětech vlastnosti, které vedou k naplnění nastíněných hodnot. Tyto vlastnosti se v dnešní výchově často vytrácejí. Oběť je často chápána jako něco nenormálního, hodného snad nějakého svatého. Ale v denním životě? Tam podle dětí převládá soutěživost a metoda „co za to“ nebo „co z toho budu mít já“? Učme děti stálým křesťanským hodnotám, učme je radosti z darování, z dobrých skutků... Vždyť když se dítě modlí, navazuje v první řadě vztah s Bohem, učí se jistě odpovědnosti za toho, za koho se modlí; teprve potom přináší modlitba užitek tomu, za něhož je obětována. Podobně je to s obětím darem: dítě se učí spořit, nechť všo pro sebe, odřící si, rozdělit se. Nejprve samo v sobě buduje tyto vlastnosti, pak pomáhá druhému. Stejně je to i se službou: je k ní někdy potřeba sebezáporu, když se mi nechce, lásky k druhému, když není zrovna mým kamarádem, ale je od druhých vysmíván... Co mohu udělat pro druhého? Tvořivost je v tomto případě vynalézavostí, která mě učí empatii. Čím bych druhému udělal radost, pomohl?

Za každou splněnou aktivitu dostávají děti cihličku (nakreslenou, vystřiženou, event. z malé krabičky). Celý rok společně „stavíme“ v klubovně most z dobrých skutků, který můžeme na konci roku vyhodnotit nebo v něm další rok pokračovat. Pokud je dílko trojrozměrné, můžeme jej zdobit papírovými či šitými maňásky představujícími děti jiných zemí a kontinentů. Také kartičky Kintuadi mají jako ústřížek cihličku do mostu.